

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc niniejszą skargę skarżąca domaga się zasądzenia od pozwanej zwrotu salda zaliczki, która została jej wypłacona przez Wspólnotę, powiększonego o odsetki za zwłokę, w związku z niewykonaniem przez pozwaną części umowy o subwencje („Cost reimbursement contract”) EP nr 26970 zawartej z konsorcjum, której była członkiem i dotyczącej projektu „Neutral Archiving of EDA Data (ARCHIVE)” w ramach czwartego Europejskiego Programu Strategicznego na rzecz Badania i Rozwoju Technik Informatycznych (ESPRIT) (1994-1998).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2008 r. — Koinotita Grammatikou przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-13/08)**

(2008/C 79/57)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Koinotita Grammatikou (Attyka, Grecja) (przedstawiciele: A. Papakonstantinou, M. Chaïntarlis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji E(2004) 5509 z dnia 21 grudnia 2004 r. dotyczącej przyznania pomocy z Funduszu Spójności dla projektu zatytułowanego „Założenie składowiska odpadów w zakładzie zintegrowanego zagospodarowania odpadów w północno-wschodniej Attyce, na obszarze 'Mavro Vouno Grammatikou', w Republice Greckiej”,
- w razie potrzeby, zarządzenie oględzin miejsca, w którym realizowany jest projekt i przeprowadzenia niezależnych ekspertyz technicznych w celu potwierdzenia argumentów skarżącej,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W przedmiocie legitymacji czynnej do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja dotycząca założenia składowiska odpadów na obszarze gminy Grammatikou dotyczy jej bezpo-

średnio i indywidualnie ponieważ jest ona podmiotem publicznym odpowiedzialnym za ochronę zdrowia publicznego i środowiska w regionie, w którym usytuowany jest finansowany projekt.

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja, z którą zapoznała się — w świetle jej twierdzeń — w dniu 9 listopada 2007 r. narusza zarówno szereg przepisów pierwotnego prawa wspólnotowego dotyczących ochrony zdrowia i środowiska jak również stanowiące ich wykonanie przepisy prawa wtórnego.

W szczególności skarżąca podnosi, że finansowanie projektu jest sprzeczne z celami w zakresie konserwacji, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz ochrony zdrowia publicznego, jak również korzystania z zasobów naturalnych w rozważny i racjonalny sposób. Ponadto w opinii skarżącej, zaskarżona decyzja narusza przede wszystkim art. 2, 4 i 6 dyrektywy 75/442/EWG ⁽¹⁾ oraz art. 3 i 4 dyrektywy 91/156/EWG ⁽²⁾ przewidujące precyzyjne obowiązki w zakresie zapobiegania i ograniczenia wytwarzania odpadów i ich szkodliwości.

Wreszcie zdaniem skarżącej jest oczywiste, że założenie zakładu zagospodarowania i unieszkodliwiania odpadów na obszarze chronionym nie może w żadnym razie zostać uznane za podlegające finansowaniu za pomocą takiego instrumentu jak Fundusz Spójności, z którego z definicji finansowane są wyłącznie projekty zgodne z wymogami ochrony środowiska.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz.U. L 78, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2008 r. — Liga para a Protecção da Natureza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-29/08)**

(2008/C 79/58)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat P. Vinagre e Silva)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, którą w odpowiedzi na powtórny wniosek LPN odmówiono jej dostępu do dokumentów dotyczących budowy zapory Baixo Sabor;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności informację, o którą LPN zwróciła się do Komisji, należy uznać za informację, którą można i należy udzielić LPN ze względu na istotne interesy środowiska, których zamierza ona bronić i chronić w ramach budowy zapory Baixo Sabor (rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽¹⁾ i nr 1049/2001 ⁽²⁾).

Wyłączenie domniemania, że ma miejsce nadrzędny interes publiczny w dostępie (art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006), nie zwalnia Komisji z obowiązku konkretnego rozważenia tego interesu. Komisja powinna zawsze interpretować w sposób ścisły powody odmowy.

Nie wystarczy, że Komisja powoła się na związany ze śledztwem i kontrolą teoretyczny model pierwszeństwa wyjątku, aby podjąć decyzję bez jakiegokolwiek dodatkowego i konkretnego uzasadnienia przeprowadzonego dla każdego dokumentu w sposób odrębny i odmówić dostępu do wszystkich dokumentów ujętych przez LPN w jej wniosku.

Komisja odmówiła dostępu częściowego, opierając tę odmowę na ogólnych powodach, nie zadając sobie trudu na podzielenie dokumentów na „części poufne i jawne”, wychodząc z założenia, że wszystkie dokumenty dotyczące kontroli i śledztwa są niedostępne. Komisja powinna jednak również w tym przypadku konkretnie zbadać informacje zawarte w dokumentach, do których odmówiono dostępu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, str. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2008 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Oftaltech (OFTASIL)**(Sprawa T-30/08)**

(2008/C 79/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Oftaltech, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 października 2007 r. (R 599/2007-2) oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 19 lutego 2007 r. (B 925 554),
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „OFTASIL” — zgłoszenie nr 4 229 274,
- przeprowadzenie procedury ustnej,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania,
- ewentualnie, przekazanie sprawy do OHIM celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Oftaltech, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „OFTASIL” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 4 229 274

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klas 5 i 10 (wspólnotowy znak towarowy nr 489 948), słowny znak towarowy „Ophtal” dla towarów z klasy 5 (niemiecki znak towarowy nr 800 702) oraz słowny znak towarowy „OPHTAN” dla towarów z klas 5, 29 i 30 (niemiecki znak towarowy nr 303 349 033)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania